

MAŃSKI (2) ai

-a- (1) *GroicPorz*, -ã- (1) *SarnStat*.

sg m [N mański.] ◊ G mańskiego (1). ◊ n N mański(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Przymiotnik od „man”:

1. Od znac. ‘wasal’ (1) : [mańki/ Tributarius. *Volck* Kkk4v.]

Zestawienie: »prawo mańskie« (1): Zákupne Prawo kthore Lácinnicy zową *Feudale* ieft/ gdy rycerfkiemu człowiekowi/ zá woienną fłużbę bywa dáne iákie imienie (*marg*) *Feudale*, al^{ia}s Máńkie.
(-) *GroicPorz* a3.

2. Od znac. ‘chłop dzierzawiący grunt na prawie niemieckim’ (1) :

Zestawienie: »sąd mański« (1): Bo iáko Komorniká woli kázdy pozwać ná Trybnał niż do Podkomorzégo [...]. A iefli z Many, do fądu Manfkiego. *SarnStat* 1276.

Synonimy: 1.,2. *lemański*, *leński*; 1. zest.: *len*, *lenno*, *maństwo*.

Cf [MANOW]

AL